

DIVINE LITURGIES FOR THIS WEEK**27th Sunday After Pentecost, December 10, 2017**

9:00 AM Lit. + Sam Liteplo r/by Lojko Family

11:30 AM Lit. For God's Blessings on Our Parishioners

Monday, December 11, 2017

No Liturgy Scheduled

Tuesday, December 12, 2017

7:30 AM Lit. + Theodore & Rozalia Lojko

r/by Lojko Family

Wednesday, December 13, 2017

8:45 AM Lit. + Kateryna Kichula r/by Petro Kichula

Thursday, December 14, 20177:30 AM Lit. Special Intention for our Benefactors,
In thanks r/by Missionary Sisters of Mother of God**Friday, December 15, 2017**

7:30 AM Lit. + Mary Baralecki - Legate

Saturday, December 16, 20178:00 AM Lit. + John Robert Boyko (40th Day) r/by Family

5:00 PM Lit. + Mary Stek r/by Ann Marie Stek

Sunday of the Forefathers, December 17, 2017*Epistle - Col 3:4-11; Gospel - Lk 14:16-24*

9:00 AM Lit. For God's Blessings on Our Parishioners

11:30 AM Lit. + Michael Romanko r/by Children

Bethlehem Peace Light

For many years now, the Bethlehem Peace Light from the Birthplace of Our Savior in Bethlehem has been carried throughout the world. It is once again a part of our parish, burning on the Tetrapod table through this Holy Season. This year, the flame arrived at our parish with Larissa Wowk Plastunynka (Ukrainian Scouts) on Sunday, December 3rd. Parishioners are invited to bring either a lantern fueled by smokeless paraffin oil or a devotional candle to church, with which they may carry the Peace Light to their own home. From your homes, the Bethlehem Peace Light can be shared with family, friends and neighbors.

St. Ann Society

We congratulate the new officers of our Ladies St. Ann Society who were commissioned by Fr. Ivan on Saturday, December 9, 2017:

Colette Baginsky, President

Melanie Fedynyshyn, Vice President

Christine Grausam, Treasurer

Mary Retalis, Secretary

Joyce Adamshick, Asst. Treasurer

Anna Makar, Asst. Secretary

May your ministry be fruitful, inspiring and life-giving.

2017 Envelopes, Prospora Breads

Parish envelopes for next year and traditional Prospora breads will be available for pick-up in the church hall Dec. 16 and 17. All donations from the sale of prospora breads go to our Missionary Sisters. If you used envelopes in 2017, the envelopes will be labeled with your name and address. Please advise the office of any corrections or changes. We also have a number of unlabeled boxes should you wish to start using envelopes in 2018. To keep the parish records up-to-date, kindly include your name, address and phone number on the first few envelopes.

The New Catechism of the Ukrainian Catholic Church is Now Available to Read Online

You can now access and read the online English language version of the Catechism of the Ukrainian Catholic Church, *Christ Our Pascha*, by clicking on the following link:

<http://catechism.royaldoors.net/catechism/>

Every household should use this online text as a resource for family members to grow in knowledge and understanding of their faith and their church. Parents should especially use this text to share and teach the faith with their children.

Christmas Schedule 2017**Sunday, Christmas Eve, December 24**

9:00 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

4:00 PM - Children's Divine Liturgy (Eng.)

10:30 PM - Great Compline (Eng.)

11:00 PM - Divine Liturgy (Eng.)

Monday, Christmas Day, December 25

9:00 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

Byzantine Church Supplies

For religious church goods and religious gifts, icons and cards, visit Byzantine Church Supplies Store. You will find gifts, cross necklaces, books, icons, crosses, Christian incense, Church supplies, various linens and priest's vestments. All profits go to St. Josaphat Ukrainian Seminary in Washington DC. So, by buying items in our Archdiocesan store, you actually support the future PRIESTS of our Ukrainian Catholic Church in America. Byzantine Church Supplies ships your order directly to you.

You may order merchandise by calling or visiting the Church Supplies store.

Phone: 215 -627-0660

Email: byzsupplies@yahoo.com

Address: 810 North Franklin St, Philadelphia, PA 19123

<http://ukrcathedral.com/byzsup><https://www.facebook.com/byzantineChurchSupplies>**Ukrainian Documentary "Myth"**

Last Sunday, many parishioners of our parish attended screening and post-film discussion of the new film "Myth," by Leonid Kanter and Ivan Yasnij, which tells the story of the life and death of Wassyl Slipak, a Ukrainian opera singer who was killed defending Ukraine. This is a truly remarkable film. Very emotional, funny at times and a heart-warming documentary about the fallen hero of Ukraine. Thanks to all who came and provided assistance with the film demonstration.

Getting Married in 2017?

As every year, our parish is sponsoring a PRECANA Program for all those who plan to get married this coming year. Please note that PreCana courses are offered only once a year and this year it will be on the weekend of March 10th & 11th at St. John's Catholic Church in Newark, NJ. PreCana is a prerequisite for all those who want to have their wedding here at Assumption. Please talk to Fr. Ivan so we can register you as soon as possible.

2018 Ukrainian Catholic Pilgrimage to the Holy Land

You are cordially invited to join St. Nicholas Ukrainian Catholic Church, Passaic, NJ, on a once-in-a-lifetime journey following in the footsteps of Jesus with an opportunity to celebrate our Divine Liturgy at sacred places along the way.

WHAT'S THE COST? Land and Air \$3195.00, Land Only \$2495.00, Single Supplement \$695.00. Trip dates: October 14 - 23, 2018. For a brochure or further information contact Annette@select-intl.com, by phone 1-800-842-4842, 973-471-9727 or on Facebook, St. Nicholas Ukrainian Catholic Church, Passaic.

Come Home for Christmas, the 2013 Christmas video with Metropolitan Stefan Soroka encouraging all to "Come Home for Christmas" is available for viewing online at the following links:

English version:

<https://www.youtube.com/watch?v=YAfTT27HhCI>

Ukrainian version:

<https://www.youtube.com/watch?v=t6aqoo2y5qQ>

Kindly view and share with family and friends.

CHRISTMAS SCHEDULE

Розклад Богослужень на Різдвяні Свята.

- **Неділя, 24 грудня 2017 - Навечір'я Різдва**
9:00 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (анг.)
4:00 по пол. Служба Божа (для дітей)
10:30 веч. Велике Повечір'я
11:00 веч. Служба Божа (анг.)
- **Понеділок, 25 грудня 2017 - Різдво Христове**
9:00 рано Служба Божа (укр.)
11:30 рано Служба Божа (анг.)

Неділя 7 січня 2018
Різдво Госпада нашого Ісуса Христа
за Юліанським (старим) календарем)
9:00 рано Служба Божа (укр.)

Статистика Відвідування Богослужінь у нашому Храмі у Місяці Листопаді 2017.

November 4/5
5:00 p.m. English Liturgy - 49
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 182
11:30 a.m. English Liturgy - 32
Total: 263

November 11/12
5:00 p.m. English Liturgy - 42
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 186
11:30 a.m. English Liturgy - 36
Total: 264

November 18/19
5:00 p.m. English Liturgy - 40
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 129
11:30 a.m. English Liturgy - 42
Total: 211

November 25/26
5:00 p.m. English Liturgy - 39
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 169
11:30 a.m. English Liturgy - 52
Total: 260

У місяці Листопаді 998 людей прийшли помолитися до нашого храму. Дякуємо.

ДОРОГІ У ХРИСТІ,

Волею долі, ми всі знаходимось далеко від рідних домівок, родин і рідної землі. І нелегко нам тут! Незнання мови, важка праця. Але, не зважаючи на матеріальну сторону, дуже важко морально. Чужа мова, люди і звичаї. І як приємно чути, коли хтось в магазині, чи на заправці, чи ще десь говорить українською мовою! Аж серце підстрибне! Українці завжди хотіли бути громадою, мати церкви, підтримувати свої традиції тут, в Америці. Цьому свідчать така гарна Церква як наша, яка уже 100 років під омофором Божої Матері вітає у своїх стінах людей що люблять Господа.

Наша Церква, допомагає багатьом вірним, не втратити цю українську ниточку тут, в Америці. Бо наші діти ростуть серед американських дітей, вчать в американській школі, розмовляють по-англійськи і дуже скоро забувають рідну мову. Пам'ятайте, що при нашій парафії є Католицька Школа де навчається 150 дітей і які із ішими шкільними дисциплінами вивчають українську мову та культуру. Якщо ви є парафіяни нашого храму, то підчас реєстрації вашої дитини до школи, ви отримаєте знижку \$500.

Цим листом ми хочемо достукатись до вашого серця і свідомості! Приходьте до церкви і приводьте друзів і родину до спільної молитви у нашій парафії і тут ви знайдете живого Бога між людьми.

Запитайте Священника ?

- **Навіщо Бог став людиною і народився на землі? Невже він захотів подивитися як живеться людям?**

Господь завжди знав і знає як живуть люди. Він не залишив людину навіть тоді, коли вона порушила Божу заповідь у раю. Господь відразу ж дав обітницю Адаму та Єві про майбутнє народження Спасителя, якого потім чекали усі старозавітні праведники. Господь встановив заповідь з Авраамом, дав заповіді Мойсею, сповіщав волю свою через пророків, але для спасіння людини знадобилося Боговтілення. Мету Боговтілення влучно окреслюють святі отці, які кажуть, що:

1. Бог став людиною, щоб людина мала можливість стати богом по благодаті.
2. Бог став людиною, щоб звільнити людину від влади гріха і смерті.
3. Бог став людиною, щоб позбавити людину пекельної муки і знов відкрити для неї двері Раю.
4. Бог став людиною, щоб відновити серед людей справжнє Богошанування.
5. Господь і Бог наш Ісус Христос став людиною заради нас і заради нашого спасіння.

- **Ми називаємо Діву Марію Богородицею. Але хіба може людина народити Бога?**

Питання щодо того, чи може людина народити Бога є некоректним. Бо не Марія за власним бажанням народжує Бога, а Господь Бог – Всемогутній Творець Всесвіту обирає Діву Марію сосудом Свого Втілення. Пресвята Діва Марія дійсно народила Господа нашого Ісуса Христа не по Божеству, а по його людській природі. Але ця людська природа від самого початку Боговтілення нерозривно пов'язана у Христі з природою Божественною. Бог стає людиною, Бог приймає людську плоть від Діви Марії. Христос є Істинним Богом і справжньою людиною. А та, що послужила Боговтіленню та народила Сина Божого є дійсно Богородицею. Так сповідує свою віру Свята Церква. І цю віру свою вона виклала у догматичних постановках Вселенських Соборів, які навчають нас сповідувати рожденного від Отця по Божеству Сина Божого, таким, що народжується заради нас „від Духа Святого і Марії Діви - Богородиці по людству”.

- **Ми називаємо Христа Сином Божим, а ким Ісусу приходить Йосип – чоловік Марії?**

Йосиф був обручником значно молодшої за себе Діви Марії, коли Архангел Гавриїл благовістив їй про народження Спасителя. Йосифові було вісімдесят років, коли заручився з Дівою Марією. Він був вдівець, який мав чотирьох синів і двох дочок від попереднього шлюбу. В, ці діти називаються братами і сестрами Ісуса, хоча не мали кровної спорідненості, бо Йосиф не був батьком Ісуса. Декілька євангельських послань свідчать, що Йосиф був людиною скромною, доброю, широко та працюватою. Будучи людиною праведною, дізнавшись про вагітність Марії, Йосиф хотів таємно відпустити її, але Ангел Господній заспокоїв його і наказав прийняти Марію, а немовля назвати Ісусом, „бо Він спасе людей Своїх від гріхів їх”. Йосиф опікувався Дівою Марією та Немовлям під час втечі до Єгипту, і після повернення до Назарету, де жила родина і зростав Ісус. Останній раз у Євангелії про Йосифа згадується у зв'язку з паломництвом Святого Сімейства до Єрусалиму на поклоніння. Тоді 12-річний Ісус залишився у Храмі Божому, а коли „батьки” знайшли його серед вчителів Закону, сказав: „Навіщо ви шукали мене? Хіба не знали, що мені належить бути в тому, що належить Отцю Моєму”.

Народження Доньки.

Одного разу чоловік з дружиною вирішили один день нікому не відкривати двері. Вранці їх розбудив дзвінок, вони подивилися у вічко - батьки чоловіка. - Не відкриємо двері! Батьки чоловіка пішли... Через деякий час знову дзвінок, подивилися - батьки дружини. Хотіли знову не відкривати двері, але жінка почала плакати, і чоловік пожалів її і відкрив. Минув час... У них народилося 4 сина, а п'ятої народилася донька. Чоловік влаштував велике свято і був такий радісний! Тоді друзі запитали його: - Чому ти так радієш? Адже навіть на народження синів ти так не радів? А він, усміхнувшись, відповів: - Народилася та, яка відкриє мені двері!

WHO WE ARE:

The people of Ukrainian Catholic Church are Catholics in communion with the Bishop of Rome, His Holiness Francis whom we recognize as the visible Head of the Catholic Church. We are a "Sui Juris" church (meaning: of one's own laws). We are not "under" the Roman Catholic Church, but rather "in communion" with the Roman Catholic Church. We are two Sui Juris Churches, going forward side by side in our faith journey, as we both recognize in communion the authority and leadership of the Successor of Saint Peter the Apostle. The local Roman Catholic Bishop, the Bishops of the United States, and the whole world recognize us as being Catholic. As part of the One, Holy, Catholic and Apostolic Church, we are identified as Eastern Catholics and share the same faith and we have the same seven Sacraments. The difference is that as Eastern Catholics, we have a different way (or Rite), of expressing our Faith in regards to Liturgy, customs, theology and spirituality.

Our parish, Assumption of the Blessed Virgin Mary Church is a parish church in the Ukrainian Catholic Archdiocese of Philadelphia. Our Bishop is the Most Reverend Metropolitan-Archbishop Stefan Soroka of Philadelphia. Our parish was established in 1908 by Ukrainian immigrants. Today, our church is a diverse group of people from many backgrounds. All people are welcome. We are a small Christian community. As the saying goes, "*Sometime you want to go where everybody knows your name and they're always glad that you came.*" We care about each other. We care about you too. All are welcome.

Church Attendance in Our Church in November, 2017

November 4/5

5:00 p.m. English Liturgy - 49
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 182
11:30 a.m. English Liturgy - 32
Total: 263

November 11/12

5:00 p.m. English Liturgy - 42
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 186
11:30 a.m. English Liturgy - 36
Total: 264

November 18/19

5:00 p.m. English Liturgy - 40
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 129
11:30 a.m. English Liturgy - 42
Total: 211

November 25/26

5:00 p.m. English Liturgy - 39
9:00 a.m. Ukrainian Liturgy - 169
11:30 a.m. English Liturgy - 52
Total: 260

TOTAL ATTENDANCE IN NOVEMBER - 998

The Legend of the Candy Cane

Every year as Christmas nears, candy canes show up in stores and millions are sold and eaten. While the striped candy is delicious, it is more than just a pretty, tasty treat to enjoy around Christmas. The Legend of the Candy Cane was designed to be a reminder of what Christmas is all about. There are several similar legends surrounding the candy cane, but here is one of my favorites!

A candy maker in Indiana wanted to make a candy that would help us remember who Christmas is really about. So he made a Christmas Candy Cane. He incorporated several symbols for the birth, ministry, and death of Jesus Christ. He began with a stick of pure white, hard candy. White to symbolize the virgin birth and sinless nature of Jesus. Hard candy to symbolize the solid rock, the foundation of the Church, and firmness of the promises of God. The candy maker made the candy in the form of a "J" to represent the name of Jesus. It also represented the staff of the "good Shepherd". The candy maker then included red stripes. He used three small stripes and a large red stripe to represent the suffering Christ endured at the end of his life. The candy became known as a Candy Cane - a decoration seen at Christmas time. The meaning has faded, but still gives joy to children young and old, whom Jesus loves and treasures.

Pastor's Corner

• **What is the significance of the 40 day memorial service after someone's death?**

In the Eastern Church it is customary to remember our departed brothers and sisters in a special way on the fortieth day after their death. In the Scriptures, 40 is used as a symbolic number. It is the number which represents a long period of time during which something of great significance is accomplished.

In the time of Noah, God caused a great flood by making it to rain for 40 days and 40 nights. After leaving Egypt, the children of Israel wandered in the wilderness for 40 years. After being Baptized, Christ fasted for 40 days. Jesus ascended to heaven 40 days after resurrection.

There is a view that the period of the 40 days after death is it the time when the soul is 'judged' and on the 40th day itself, decided upon which direction the soul will go. There is also a view that the soul travels around for during that time visiting places of significance in its life. All these concepts of a lingering soul are pious opinions but are not doctrines of the Church.

• **Why is a priest's face covered when he is buried?**

Upon the death of a priest (or similarly for a bishop) the clergy in the area gather to wash, anoint, dress and vest his body. This putting on of the liturgical vestments is done with the same prayers that the priest has said before each liturgy that he has served, except that his face is covered with the "Aer" -- the vestment that covers the chalice and paten before the time of consecration at Divine Liturgy. (You see this aer during the Great Entrance of the Divine Liturgy on the shoulders of the deacon or priest, and you see it waved over the Holy Gifts during the reciting of the Creed, where it symbolizes the action of the Holy Spirit.)

This may seem strange, but when we understand the symbolism of this final action it beautifully reminds us that the priesthood is a great gift -- a gift to God and a gift from God.

But first, we should turn to the book of Exodus to understand the importance of the liturgical vestments in the Old Testament, which is the context of Christ's priesthood; He is our priest, in whom our priests serve.

Moses covered his face when he descended from Sinai. Having just been in the presence of the Lord of Glory, Moses' face was shining so brightly that he could not be looked upon by the rebellious Israelites over whom he was appointed as leader and teacher. (Would that all priests would have such faces!) Again, God directs a curtain, richly embroidered with images of the Cherubim, to veil the Ark of the Covenant which was the physical location of God's dwelling with his people, a proper covering of His glory.

So, the priesthood as a gift that a family gives to God must be covered properly. Wrapping a gift shows the intentionality, integrity, and care of the gift -- indeed, the manner of giving enhances the gift. When we present the holy gifts to God on His Holy Altar, we carry them in covered by the finest brocade fabrics. Similarly, when a family and a parish offers a man as a priest, he is clothed in richly embroidered garments that have been carefully sewn and blessed for this holy purpose.

When the priest is perfected, coming to the end of his days, he wears his vestments again and this time even his face is covered. Only his hand is exposed, holding a cross, which we reverently kiss, as an icon of Christ. When God receives a gift, He gives it back transformed.

In the Eucharist, for example, the bread and wine become His Body and Blood, as He commanded us. But the heavenly glory of the Eucharist is veiled from our fallen minds and hardened hearts. Likewise the priest, transformed and often overwhelmed by the glory of heavenly worship, is offered back to us by God, as a reminder of His abiding presence with us.

Thanks to God for this great gift of the priesthood offered and received in the Old Testament and in our time, pointing always to our great High Priest, Jesus Christ, the greatest gift, from God and to God, who was buried in a new tomb, wrapped in fine linens.

Не йдіть до Церкви, якщо очікуєте цього...

1. Не шукайте у Церкві святих.

Якщо ви прийшли у Церкву шукати святих, то помилилися адресою. Якщо ви прийшли шукати Бога, то потрапили у якнайбільш відповідне місце. Як постійно нагадує Папа Франциск, Церква — це лікарня, де лікуються від гріхів. Говориться, що священники — це лікарі наших душ; однак, з іншого боку, вони «лише медперсонал» і теж потребують зцілення. Єдиним лікарем є Ісус Христос. Очевидно, що пацієнти, які вже пройшли обстеження і тривалий час лікуються, можуть порадити новачкові, які ліки дієвіші, що варто вживати, які процедури швидше повернуть здоров'я. Аналогічно з духовним життям. Досвідчені віруючі можуть дати корисну пораду: які молитви молитися, як це робити, — але вони не спасут, спасає Христос.

2. Не очікуйте, що у Церкві всі будуть вас любити.

Часто до Церкви люди приходять за афектами, розумінням, любов'ю. І очевидно, що це також отримують. Знайдуть чимало братів і сестер, які підтримають, допоможуть, скажуть добре слово чи дадуть пораду. Але християнин покликаний не до того, щоб його любили всі інші, а навпаки: самому навчитися любити. І то у вимірі хреста, тобто любити своїх ворогів. Дуже часто Всевишній робить кам'яне серце в одних людей, щоби спасти інших. Як це було з фараоном, який гнався за ізраїльським народом, чи з юдеями, які відкинули проповідь Павла і Варнави, щоб її могли прийняти погани. Але будьте впевнені: хоч би який гріх ви скоїли — Церква завжди прийме вас, в особі священника чи у спільноті, допоможе вирватися з пут диявола і приведе до Ісуса. У неї немає іншого виходу. Так заповів її Засновник.

3. Не будуйте свою віру та життя на ідолах (церковних також)

Про що я? — ідолем є будь-що чи будь-хто, хто заступає нам місце Бога, на кому ми будуємо життя. Це може бути робота, гроші, мати, дружина, діти. А може і священник чи людина, яка привела нас до Бога. В своїй уяві ми ідеалізуємо її, вважаємо взірцем віри, святості. І коли виявляється, що вона така сама людина, зі своїми гріхами і труднощами, то наша віра ризикує завалитися. Просто формувати своє життя на комусь, окрім Бога, це те ж саме, що будувати на піску. Іноді Бог допускає, щоби хтось згрішив у нас на виду, аби ми не шукали афектів (сильних переживань) в інших, а прагнули втіхи від Бога. Розумію, що здалека видається, ніби там біля вівтаря — безгрішна людина, священник, віруючий. Та коли знайомишся ближче або поживеш поряд, то жалкуєш: «Навіщо я його пізнав!» Це не тому що він гірший від інших. Просто він ходить у світлі, де очевидні кожні гріхи, навіть найменші. Окрім того, ви вже маєте світло, щоб бачити недоліки свого брата. «Бо кожен, хто чинить зло, ненавидить світло, тож і не йде до світла, щоб не виявились діла його. А хто правду чинить — іде до світла, щоб виявилися діла його, сподіяні бо вони в Бозі» (Йн 3, 20-21).

4. Церква існує не для вашого комфорту.

«Мені тут добре» — можна часто почути від парафіян. Проте сьогодні може бути добре, а завтра вже ні. Постає питання: ви шукаєте Бога чи власного комфорту? Коли учні на горі Табор побачили переображеного Господа, то сказали: «Наставнику, добре нам тут бути! Зробимо три намети: один тобі, один Мойсееві й один Іллі». Євангеліє відзначає: «Він не знав, що говорить» (Лк 9, 33). Та Ісус велить спуститися, щоб піти на іншу вершину — на Голгофу. Життя християнина проходить між цих двох гір: горою Переображення і горою Страждання. А між ними є ще пустеля, повсякденне життя, Кана з її весіллям... Тому не вірте тим проповідникам, які кажуть, що повірите у Христа — і всі проблеми скінчаться. Це неправда, бо немає справжнього життя без труднощів: то не життя, то казка. А вона з часом набридає. Що ближче ми наближаємося до Бога, то більше нас ненавидить сатана. Бути з Христом — це стояти на передовій у духовній боротьбі за спасіння світу. А тим більше — «хто не несе хреста свого, і не йде слідом за Мною — не може бути моїм учнем» (Лк 14, 27). Христос прийшов на цей світ не для того, щоби звільнити нас від проблем, а щоби дати нам спасіння.

5. Церква — не для того, щоб нам подобатися.

Часто від людей можна почути: «Я ходжу до того храму бо там мені все підходить: літургія, проповідник, оздоблення...» Але християнство — це не питання смаку, але спасіння. Єдине, що має значення, — це Божа воля. Правду кажучи, я багато що змінив би в Церкві, якби мені дали волю. Саме так роблять чимало протестантів. Не подобається щось — творять нову «конфесію», і так постійно. Ніби це пастирі, а не Господь там головні. І в цьому випадку вони більш авторитарні, ніж Папа Римський для католиків, який може діяти лише у згоді з Біблією (писаним Божим Словом) і Традицією (усним переданням Божого Слова). Або ж часто люди покидають спільноту чи парафію, бо там, на їхню думку, немає порядку чи щось діється не так, як їм би хотілося. Але якого порядку вони хотіли: свого чи Божого? Якщо останнього, то гарантую, що Господь здатний і вміє навести лад так, як і коли Він цього хоче.

6. Церква не дасть вам готового рецепту життя.

Папа Франциск застерігає від лжепророків, які мають відповіді на всі питання, рішення всіх проблем. Мовляв, покладемо на тебе руки, і всі твої страждання закінчаться. Очевидно, що трапляються дива, зцілення. Але зазвичай Бог так не діє. Йому не головне звільнити від депресії, хвороб, нестерпної сусідки чи матеріальної кризи. Йому важливо мати з нами діалог, постійні відносини. І наші хрести, якщо ми їх приймаємо, виявляються сходінками до Бога — або від Нього, якщо їх відкидаємо. Тому Бог не дає нам готового маршруту нашого перебування тут, на землі, не об'являє свою волю на все життя. Ісус хоче бути нашим товаришем, а не інформаційним довідником. Окрім того, якщо про все дізнаєшся, то навіщо тобі буде потрібен Бог... Отці Церкви мудро казали: не давайте неофітові швидко навчитися віри. Бо вона тоді втратить свою цінність взаємин із Христом, а стане ідеологією, філософією і будь-чим, тільки не досвідом Бога.

7. Церква не створена для вашої реалізації.

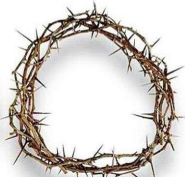
Існує ще чимало стереотипів, але зупинюся на цьому. Як на мене, це стосується насамперед священників, — однак також і віруючих, які чекають у Церкві на реалізацію свого «я». Звичайно, дуже добре служити Богу своїми харизмами; але чи завжди ми діємо на Божу, а не свою славу? Для розпізнання цього існує ієрархія, священники, духівники, через яких діє Бог. Бували випадки, коли дуже ревні священники починали якісь справи та ініціативи без дозволу або навіть проти дозволу свого настоятеля, і все було добре, доки вони там працювали. Але коли їх забирали на іншу парафію, то справи розпадалися, каплиці заростали бур'янами, а традиції занепадали. Просто будували вони на своїй ініціативі, а не на Богові. У той же час деякі речі, які, по-людськи дивлячись, мали зникнути, — досі існують. У цих слабкостях проявляється сила Божя. Іншою спокусою для віруючих є думати, що «я незамінний для Церкви». Будьте певні: Бог і Церква чудово проживуть без вас (без мене). Але чи я проживу без них? Колись святому Отцю Піо посланець Ватикану сказав: такий, як ти, не потрібен Церкві. «Зате Церква потрібна мені», — почув у відповідь. Церква взагалі має місію вбивати наш егоцентризм, наше «Я», що часто є проявом старої людини. Щоб колись кожен християнин міг сказати: «Живу не я, але живе в мені Ісус Христос». Як же часто буває, що хтось покидає спільноту, а через деякий час повертається скрушеним, бо бачить, що саме тут є життя, спасіння, радість! Тому не треба боятися конфліктів. Вони свідчать про живучість спільноти. Бо завжди нове створіння чи спільнота народжуються у муках. «Святий спокій» набагато гірший (хочете його знайти — ідіть на цвинтар), він свідчить про смерть і байдужість.

Самі судіть: придатна вода лише та, яка у русі, а не стояча, що вже зацвітає!

Джерело: CREDO: <http://credo.pro/2017/05/182829>

**'TIS THE
SEASON**

**'TIS THE
REASON**

**PASTORAL MESSAGE
OF THE UKRAINIAN CATHOLIC HIERARCHY OF THE U.S.A.
TO OUR CLERGY, HIEROMONKS AND BROTHERS, RELIGIOUS SIS-
TERS, SEMINARIANS AND BELOVED FAITHFUL**

CHRIST IS BORN!

The birth of Christ – the time when the Christian world becomes immersed, as if in a fairy-tale of its childhood: fancy sparkling garlands, glistening Christmas tree ornaments and the comfort of family festivities, with its familiar aroma of Holy Eve supper reminiscent of childhood and the excitement of waiting for gifts as children. At this time, it even seems to adults that the mystical joy of Christmas, almost here and now, is leading them to the Promised Land of comfort and fulfillment of all dreams. We would venture to say that Christmas, somehow in a mysterious, incomprehensible way, hands down to us the distant, gentle taste of Heaven.

On a purely human level, Christmas, possibly as no other of our Christian feast days, manifests to us the essence of all our most profound aspirations, that is, to be part of a community, the community of a large family, sitting at the festive table of Our Heavenly Father.

Nevertheless, somehow we forget or we don't want to possibly remember, that in order to achieve the aim to which our entire inner being aspires, it is necessary we go all the way through. For we, as human beings, still find ourselves in the valley of tears and as our divine services say, the earthly "life – is but a shadow and a dream". To walk along this road, along the road of achieving our destiny – is to follow Jesus Christ. It means to follow Him Who put aside His glory and entered the darkness of this world, where the human being suffers, removed from the intimacy of God.

Christ could have been born in a royal palace. He could have become a worldwide ruler who imposes his will on the passive masses of subjects, whom He forcibly pulls, each and every one, into the embrace of the Loving Father. However, how could God, who is Love, desire compulsory "love"? Could a Loving Father try to compel his children to love Him by force?

This is the reason why Christ did not choose the path of power. He chose the path of Love, which is the only one that can overcome evil which reigns in this world. Love is the one and only thing that can prompt the human heart to respond with love. He chose the path of accomplishing the will of the Father in order to gather together into one all the scattered children of God (John 11, 52) through Sacrifice. His mission – redemption of humanity, restoring the relationship of the human person with God, this – the Sacrifice, is a sacrifice from the very beginning to the very end.

The Sacrifice which began at that moment when the Son of God, the Second Person of God, set aside his Glory, Power, Grandeur and lowered Himself, assuming human nature, becoming one of those who suffer in the valley of banishment. His Sacrifice passed both through the cold cave, which served as a stable for flocks of sheep in the vicinity of Bethlehem – the town of his human ancestor – King David. It went through the simplest manger, where feed was left for the livestock, through the prickly hay, through the rejection of the neighbors. It continued through the flight into Egypt and simple years of childhood and youth in the forgotten Galilean town, which, it seems, had a bad reputation among the people. His Sacrifice undergoes the rejection of those to whom He was sent, who dishonored Him by their ridicule and cruelty all the way to the Cross. Nonetheless, Christ fulfilled His mission and accomplished the will of the Heavenly Father.

Each one of us is called to walk down His path, to continue His mission. However, this requires our understanding of the fact that we are members of His Body, that is, the Church. This demands of us an ever closer union with Him here on earth, a unity with Him in Love, in order to be able to unite ourselves with His Sacrifice, as participants in His mission.

In Christmas, in a mysterious and incomprehensible manner, the beginning of His mission is joined together with our foretaste of Heaven. The beginning and end unite. Simultaneously, we have a call to come walk with Him on the way, and in doing so, we already have the power to experience in advance the foretaste of the joy of a completed journey. Thus Christmas is not only the joy of a family celebration, not just the shimmering heavenly lights, but a call directed to each one of us, a call to set out on a journey.

At the time of beginnings of the Chosen People, God said to our Forefather Abraham in Ur of Chaldea: come out of yourself. And this call is directed to each one of us: come out of yourself. Come out of your preoccupation with daily monotony; come out of your fears and limitations and come stand before the manger in which the mission of Christ begins. It is a mission which is not easy, but a necessary prerequisite for reaching the goal of our existence, – to be with God for all eternity.

Christ is Born!

+Stefan Soroka
Archbishop of Philadelphia for Ukrainians
Metropolitan of Ukrainian Catholics in the United States

+Paul Chomnycky, OSBM
Eparch of Stamford

+Benedict Aleksiychuk (author)
Eparch of St. Nicholas in Chicago

+ Bohdan J. Danylo
Eparch of St. Josaphat in Parma

+John Bura
Auxiliary Bishop of Philadelphia

+Andriy Rabi
Auxiliary Bishop of Philadelphia